

todistaja

MARCH • MAALISKUU 2014 No.3 VOLUME 89

\$4.00 (HST
INCL.)
3.50 EURO

Postage paid in Cash Vancouver, B.C. Canada
Publications Mail Agreement No. 40028608

Vuoden 2014 Talvipäivät Torontossa

Pastori Paavo Korpela,

Saalemin kuoro

Saalemin soittoryhmä: Tuula Haikonen, Jussi Alanko, Heidi Ahonen, Raimo Silegren

se vaikeitten paikkojen. Tulevaisuuden muutoksiin katsoessa se saattaa tuntua uhkaavalta, mutta se saattaakin olla siunaava. Onhan koko evankeliumin sa

Päivät olivat todellakin talviset Meillähän on ollut tähän asti erikoisen luminen ja kylmä talvi, eikä se näytä hellittämisen oireita vielä.

Talvipäivät ovat vuosien kuluessa palvelle seurakuntia yhdistävänä tekijänä, konferenssin lisäksi. Eikä ainoastaan yhdistävänä, vaan hengellisen elämän viitoittajana ja vahvistajana. Jumalan Sana, laulut, musiikki, Herran ylistys, innoittaa vaeltajaa matkalla. Tämän vuoden teema, ”Tulevaisuuteen Armossa ja Rakkaudessa,” tuli esille suurelta osalta kaikessa mitä koimme ja kuulumme.

On selvää, että kun aika muuttuu ja tilanteet sen mukana, ja kun tärkeimpänä on seurakuntiemme ikärakenne, vaatii se katsetta tulevaisuuteen, jossa tarvitaan runsaasti Armoa ja Rakkautta. Tällaisen asenteen omaksumisen voi havaita näiden päivien aikana.

Toronton seurakunnan pastori Paavo Korpela toivotti kaikki tervetulleiksi, ja seurakuntiemme esimies tri Riku Tuppurainen lausui juhlien avajaissanat.

Rudi Hyvärinen luki Sanaa ja aloitti rukouksella. Toronton kuoro julisti Jumalan rakkautta kahdella laululla Mirjam Silegrenin johdolla, jonka jälkeen Hilka Pieniniemi toivotti Jumalan rauhaa soolaulun välityksellä. Puhevuorossa Sam Tuokkola: aiheena tulevaisuuden tutkiminen.

Kristuksessa tulevaisuus on kirkas, siinä tulevaisuudessa on toivo. Jumalan puhe muokkaa tulevaisuutta, ja niin edelleen paljon hyvää ja tarpeellista tuleville päville. Valoisa tulevaisuus kun Jeesus on keskeisenä. Kuoron vielä laulettua olimmekin iltatilaisuuden lopussa, ja juhlat hyvässä alussa.

Perjantapäivä oli varattu kokonaan komitea- ja asiakokouksia varten. Monet meidän seurakunnistamme ovat samojen asioiden ja muutosvaiheitten keskellä, joten yhteinen keskustelu ja kokemusten vaihtaminen on erittäin hyödyllistä ja tärkeää. Ontarion seurakunnat ovat uuden lain tullessa pakoitettuja muuttamaan monilta kohdilta voimassa olevia seurakunnan sääntöjä, jotta ne olisivat Ontarion lakien mukaisia. Kaikessa

KUVAT: EERO MÄKELÄ

aina muistaen, että seurakunnan tärkein tehtävä on julistaa evankeliumia. Siihen tehtävään tarvitsemme keskinäisen rakkauden ja yhteistyön. Tulevaisuuteen Armossa ja Rakkaudessa, joka kantaa ylit-

noman ydin, muutos. Me muutumme kuolleesta tilasta elävään tilaan, pimeästä valkeuteen ja niin edelleen. Kaikki perustuu muutokseen.

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher

MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Päätoimittaja/Editor

Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Tuotanto ja ulkoasu/Production Manager

Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Rahastonhoitaja/ Treasurer

Annele Kusmin

Oikoluku

Airi Tomminen, Helena Rantanen,
Terttu Karhinen, Seija Sakara

Aluetoimittajia

Eljas Rossi, Hilikka Pellikka, Sanna Mutka

Toimituskunta

Erkki Ahonen, Liisa Liedes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari

Yhdyshenkilö Suomessa

REIJO METSÄLÄ
Velhontie 2 G 58 48350 Kotka
PUH 44.555.2506

Ilmoitushinnat:

\$10.00 palstatuuma.
Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:

Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$35.00. (sis. GST)
Kanadasta Yhdysvaltoihin \$40.00.
Tilaus Kanadasta muihin maihin \$45.00

USA: US \$40.00
Tilaus USA:sta muihin maihin US \$45.00

Suomesta:

Pankkilaitoksista tilisiirtona Danske nimellä
Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 40 euroa.

Muista maista:

CAD \$45.00, US \$45.00 tai 40.00 euroa.

OSOITTEITA

Lähetyskoordinaattori

Ari Rocklin
E MAIL: ari.rocklin@lahetys.info

Lähetyskassa USA

Ulla Saari
6804 Trade Wind Way, Lantana
FL 33462-4048 USA

ISON KIRJAN KOORDINAATTORI

Sylvia Rukkila
sylviarukkila@sympatico.ca

\$4.00 (HST INCL.) 3.50 euroa
HST No. R 121903561

Publications Mail Agreement No. 40028608

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Canada Periodical Fund of the Department of Canadian Heritage.

Canada

Koulutiellä

Lapsena kävin kansakoulua Keuruun Kivijärvellä. Koulussa oli kaksi luokkahuonetta ja kaksi opettajaa. Alakoulussa oli kolme luokkaa ja yläkoulussa neljä. Yläkoulun opettaja pyysi oppilaitaan tuomaan mukanaan Raamatun, jota tutkittiin uskontotunnilla. Alakoulun opettaja opetti koulun uskontokirjasta.

Erään kerran hän selitti Jeesuksen puheesta kaidan ja lavean tien kulkijoista, että vähän on kulkijoita kaidalla tiellä, joka johtaa taivaaseen. Enemmän on kulkijoita lavealla tiellä, joka johtaa kadotukseen. Sitten hän kertoi, että on vielä kolmas tie, kultainen keskitie, jolla on eniten kulkijoita. Minne se johtaa jäi epäselväksi.

Olin lapsena tullut uskoon ja luin Raamattua joten ymmärsin opettajan erehtyneen. Opetus ei ollut Raamatun mukaista. En kuitenkaan rohjennut mennä opettajaa neuvomaan. On kumma miten väärä opetus jäi paremmin mieleeni, kuin kaikki se hyvä opetus, jota vuosien aikana sain.

Toisen kerran hän selitti Jeesuksen varoitusta rikkaudesta, kuinka kameilin on helpompi mennä neulansilmän läpi, kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan. Hän kertoi Jerusalemissa olevan hyvin ahtaan portin, jota kutsutaan Neulansilmä portiksi. Siitä on kameilin hyvin vaikea päästä läpi.

Jeesus varoittaa meitä seuraamasta niitä, jotka saarnaavat muunnettua totuutta. Vihollinen yrittää kaikella tavalla horjuttaa uskoamme ja vietellä pois Raamatun totuuksista. Jotkut ovat "vi-

saudessaan" todenneet ettei ihminen olekaan Jumalan luoma ja saaneet monia uskomaan siihen. Jotkut taas ennustavat maailmanlopun tulevan määrättyinä päivinä ja saavat ihmisiä uskomaan ja pelkäämään mitä on tuleva,

Sielunvihollinen, tuo valheen isä, uskottelee ihmiselle kuinka arvoton ja kelvoton hän on. Älä usko, vaan lue Raamatusta kuinka Jeesus on syntisten ystävä ja rakastaa meitä niin, että uhrasi itsensä pelastaakseen jokaisen ihmisen. Jumalan rakkaus on valtava ja jokainen ihminen on arvokas Hänelle.

Antikristus on tuleva kaikella voimalla, tehden ihmeitä ja saaden monet uskomaan ja seuraamaan itseään. Jeesus sanookin, että viimeisinä aikoina eksyy jopa valitutkin. Kun Hän tulee, löytänee Hän uskoa maan päältä.

Ilmestyskirja 3:10: "Koska sinä olet ottanut minun kärsivällisyyteni sanasta vaarin, niin minä myös otan sinusta vaarin ja pelastan sinut koetuksen hetkestä, joka on tuleva yli koko maanpiirin koetelemaan niitä, jotka maan päällä asuvat. Minä tulen pian, pidä mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi kruunuasi."

RITVA SUTINEN

ELÄMÄN

Oi mitä on elo, se tuskaa vaan
aina kehdestä kuolohon asti.
Niin moni lapsi jo matkallaan
suo katseensa kaihoavasti.

Kun nuoruus etehen aukeaa,
silloin elämä ruusuina hohtaa.
Vaun monien kohdalla raukeaa,
kaikki olikin tyhjyyttä, roskaa.

Myös elämän ehtoopäivät tuo
hyvin monille pettymystä.
Vaik' joskus matkalla iloa suo,
on paljon myös kärsimystä.

On elämä lahja Jumalan,
Hän antoi sen meille kerran,
et' jokainen ihminen matkallaan etsis'
avuksi taivahan Herran.

TARKOITUS

Silloin elämä seurassa Jeesuksen
on tyyntä ja turvallista.
Kun ystäväen parhaan saa oppaakseen,
Hän vie yli vaikeuksista.

Hänen kätensä rakkaat kantavat
ain lapsuuden päivästä asti.
Myös nuorille riemua antavat,
ilon päiviä runsahasti.

On sanan lupaus niille myös,
joiden hapsset jo harmaantuu.
Sovituksen ken saanut on Ristin työs',
heidän polkunsu vain kirkastuu.

Se on elämän tarkoitus etsiä Herraa,
nyt kun Hänet löydetään vielä.
Sana sanoo: "Ne pääsevät perille kerran,
jotka kulkevat kaidalla tiellä."

Maire Liira

TOIMITTAJAN PÖYDÄLTÄ

Tässä numerossa saatte pienen katsahduksen Toronton Saa-lem seurakunnan järjestämistä Talvipäivistä. Suuret kiitokset Osmo Pieniniemelle hyvästä raportista ja Eero Mäkelälle kuvista.

Seuraavassa lehdessä juhlimme pääsiäistä ja sitten toukokuun numerossa äitejä. Siihen mennessä olemme

jo varmaan saaneet nauttia keväisestä säästä, mitä monet meistä jo odotamme.

Kohta lähdän mielenkiintoiselle matkalle synnyinmaahani Suomeen. Toivon, että matkan varrella tapaan monia Todistaja-lehden lukijoita! Siunattuja lukuhetkiä!

OUTI

WEBSIVU

Todistaja-lehden websivu on tallennettu.

Nyt on mahdollista tilata digilehti kohtuullisella hinnalla.

Käy katsomassa www.todistaja.com

Pääkirjoitus

Kuivaa tietoa vai iloa ja voimaa?

Onko kristinusko vain kuivaa uskomista, vai onko se myös positiivisia ja parantavia tunteita?

Room. 14:17 asia määritellään seuraavasti: *“Vanhurskautta ja rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä.”* Vanhurs-

kautus on laillinen totuus sovituksestamme. Rauha ja ilo ovat hyvin selvästi koettavia tunteita. Voimme siis todeta, että kristinuskossa on molempia sekä uskomista että kokemuksen mukanaan tuomia tunteita. Ellei siis edes ajoittain tunne uskossaan rauhaa ja iloa, niin todennäköisesti ei ole vielä löytänyt sitä pelastusta ja jumalasuhdetta, josta Raamattu puhuu.

On monia jotka tunnustautuvat kristityiksi, mutta eivät vielä ole löytäneet sen rauhaa, iloa ja voimaa antavaa todellista sisältöä. On myös joitakin, jotka kristinuskossa eivät ole nähneet pintaa syvemmälle, pettyneet siihen, ja lähteneet seuraamaan erilaisia idän mystisiä oppeja. Heidänkin uskonsa on jäänyt vain pään tiedon tasolle. Hekään eivät ole löytäneet kristinuskon ydintä, sisäistä elämää, joka tulee henkilökohtaisesta suhteesta Jee-

sukseen. Joh. 17:3 sanookin hyvin selvästi: “Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen.”

Usko on siis paljon enemmän kuin vain uskomista. Se on uskoa joka perustuu tietoon, se on tunnetta joka perustuu kokemukseen, se on ihmeellistä Jumalan sisäistä tuntemista uskovan sydämessä. Kristillisen uskon suuri salaisuus onkin itse Jeesus Kristus. Hän meidän edestämme ristillä. Hän uskossa kasvattavana, parantavana, iloa ja toivoa tuovana voimana.

Kenenkään ei siis tarvitse kokea elämäänsä tarkoituksettomaksi ja tyhjäksi. Turhautumisen ja tyhyyden tunne katoaa silloin kun Jumalalle kuuluva tyhjä tila ihmisessä tulee täytetyksi Jeesuksen Hengen läsnäololla meissä. Se on juuri sitä

armon ja lahjaa, jota Jumala tarjoaa meille. Sitä ei voida ansaita hyvillä teoilla. Tuo salaisuus avautuu sille, joka kokosydämisesti sitä etsii, myöntää olevansa syntinen ja uskon ja parannuksen kautta ottaa vastaan Jeesuksen oman elämänsä Herraksi.

Älä siis tyydy vain kristinuskon pintapuoliseen tietoon ja muodolliseen uskontunnustukseen. Sinun tulee, ja sinä voit löytää siitä paljon enemmän kuin vain jalon ja hyvän opin.

Usko on sisäiseltä olemukseltaan Jeesuksen tuntemista, elämäniloa, voimaa ja rauhaa uskovan sisimmässä. Taivaaseenkin mennään siis suhteilla. Siis siten, että meillä on hyvät ja läheiset suhteet Jeesukseen Kristukseen.

VEIKKO ARO-PANULA

Et kaukana sä taivahasta

Maaliskuinen päivä on kääntymässä illaksi. On ollut mukava tehdä töitä näin kevään jo antaessa merkkejä talven jälkeen. Ollaan Pohjois-Ontariossa, Kanadassa, Island Lake-nimisessä metsien ympäröimässä pienessä yhdyskunnassa. Työt ovat suurimmalta osalta metsätöitä sillä ainoa teollisuuslaitos on saha. Pape-ripuut lähtevät muualle.

Lauri vetää kuorman pitkiä männynrunkoja kaatoalueelta 'lanssille', päästelee ne irti ja työntää rungot suureen kasaan, joka on siihen päivänmittaan kertynyt. Paljonhan tuota on tullutkin! Hyvät on koneet ja mies parhaassa iässä, mikä ettei. Ennen vanhaan tukit vedettiin hevosella mutta nyt on erilaiset 'hevoset'. Tuli hankittua tällainen dieselmoottorilla varustettu veturi, juontaja, ja nyt tulee melkein kerralla sama määrä kuin hevosella päivässä. Mies on päivän tulokseen tyytyväinen. Valmistele vielä koneen huomista varten, polttoaineet ja muut.

Hyvin on elämä mennyt täällä uudessa kotimaassa. Työtä on ollut tarpeeksi, mutta alkuun piti tehdä sitä mitä tarjottiin. Nyt on vakiintunut tänne metsähommiin ja mukavasti tuntuu menevän. Perhettä on vaimo ja kolme lasta, asunto ja terveyttä on riittänyt. Kaikki näyttäisi olevan hyvin.

Paikkakunnalla asuvat ovat mil-

tei kaikki suomalaisia ja yhteishenki on säilynyt. Kyläillään toistensa luona ja siihenpä ne tämän kylän hovit mahtuvatkin. Viime aikoina on ollut hengellisiä seuroja ja lähes kaikki niihin menevät, kun muuta ei ole. Vaimo, Aili, on aikaisemmin tullut uskoon ja eihän se haittaa, paremmaksi vain muuttui. Itsellä ei ole ollut minkäänlaista vaikutusta, vaikka seuroissa on tullut istuttua. Isä oli uskossa siellä synnyinmaassaan, niitä vanhanajan uskovaisia. Mitäs minä, terve mies!

Kotona, illan mittaan lepäillessä vaimo huomauttaa, että tänä iltana olisi taas seurat, mitähän jos mentäisi. Sovittiin, että mennään pois. Ainahan sieltä seuroista tultua on jotenkin niin erikoinen olo.

Lauri istuu toisten takana ja kuuntelee vain puoliksi puhujan sanomaa. On laulettu muutama laulu ja kun on hyvä lauluääni niin siirtä vaan. Puhe on pitkä, ainakin siltä tuntui. Mieluimmin olisi laulellut. Lauri kääntelee laulukirjaa kädes- sään ja sitten mielihohteesta avaa, ajatellen, että olisikohan tuolla jotakin minulle, kun tuo puhe menee vähän yli. ”Et kaukana sä taivahasta, mut' sinne et menevän näy...” Sanat iskevät sisälle kuin puukonpisto! Miehen sisällä on puhjennut myrsky. Lukee sanat uudestaan ja taas uudestaan. Ympäristö on unohtunut vähäksi aikaa. Laulukirjan sanat ovat järkyttäneet tuon niin rauhallisen miehen sisäisen maailman. ”Et kaukana sä taiva-

hasta, mut' sinne et menevän näy, niin monta on portilla taivaan, ja harvat vain sisälle käy!”

Onko tämä minulle? ”Et kaukana sä taivahasta, kun kutsumus sulle jo soi. Mut epäillen portilla seisot, ja sisään et astua voi.” Onko tämä sattuma? Satojen laulujen joukosta tällaiset sanat! Ei se voi olla sattuma, minulle se on. Puhuen kestäessä Lauri lukee koko laulun. Viimeinen jae: ”Et kaukana sä taivahasta, vain askel sinne sun tois. Oi, ettet sä vain ikuisesti jäis taivahan riemusta pois.”

Kokous päättyy, ihmiset lähtevät koteihinsa mutta saarnamiestä ei kukaan ole vielä kutsunut kotiinsa yöksi. Voisihan hän ajella läheiseen kaupunkiin, kuten monesti ennenkin, mutta Lauri tuumailee mielessään, että ei lähetetä saarnaaja yön selkään vaan pyydetään meille.

Illan mittaan jutellaan niitä näitä, mitä lie. Papille toivotetaan hyvät yöt ja siirrytään vaimon kanssa omaan makuuhuoneeseen. Sisäinen myrsky ei ole asettunut ja hetkisen hiljaisella äänellä vaimon kanssa keskusteltuaan, sanoo: ”Kuules nyt, polvistutaan nyt tuohon vuoteen viereen, minä haluan rauhan sisälleni ja elämäni. Ei tästä muuten tule mitään. Laulukirjassa oli sanoma juuri minulle.” Yhdessä polvistutaan ja yhdessä pyydetään Taivaan Herraa tulemaan ja puhdistamaan avattu sydän. Tästä illasta lähtien on mies saanut rau-

han sydämeensä! Joskus aiemmin töitään ja saavutuksiaan katsellessaan oli ajatellut, että tässäkö se sitten kaikki on? Työtä, vaivaa ja taas työtä. Rahaa ja omaisuutta ja taas työtä! Jotakin kuitenkin puuttui. Tyhjä reikä sisällä. Nyt se löytyi! Rauhan Herra, Jeesus, antoi elämään sisällön.

Elämässä ei tapahtunut minikäänlaisia maanjäristyksiä, mutta se tuntui ja näkyi arjessakin. Tänä maaliskuun iltana tuli kevät Laurin elämään. Ulkona luonnossa oli lumi alkanut jo sulaa ja samoin haihtui talven koleus elämästä. Tästä lähtien toivotettiin saarnamiehet tähän kotiin aina tervetulleiksi, oli kesä tai talvi.

Kaiken tämän sai aikaan laulukirjaan kätketty sanoma: ”Et kaukana sä taivahasta, mut' sinne et menevän näy... Et kaukana sä taivahasta, vain askele sinne sun tois. Oi, ettet sä vain ikuisesti, jäis taivahan riemusta pois!”

POISMENNYTTÄ YSTÄVÄÄ MUISTELLEN,
ELJAS ROSSI

Tartu kiinni iankaikkiseen elämään

Tällä palstalla kerrotaan lyhyesti Jumalan pelastussuunnitelma ja neuvotaan, kuinka tullaan Jumalan lapsiksi.

1. Jokainen ihminen on syntinen.

“Sillä kaikki ovat syntiä tehneet, ja ovat Jumalan kirkkautta vailla” (Room. 3:23). Synti hukuttaa ihmisen kadotukseen.

2. Jumala rakastaa sinua.

“Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä” (Joh. 3:16).

3. Jeesus on ainoa pelastaja.

“Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman” (Apt. 4:12).

4. Sinun tulee katua synteesiä, pyytää anteeksi-antoa ja uskoa Jeesuksen sovitusyöhön ristillä ja henkilökohtaisesti vastaanottaa Jeesus Kristus Herraksesi ja Vapahtajaksesi.

Kun otat Jeesuksen vastaan, sinusta tulee Jumalan lapsi. “Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä” (Joh. 1:12). Tätä kutsutaan uudestisyntymiseksi. “...joka ei uudestisynny ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa” (Joh. 3:3).

5. Rukoile näin:

Herra Jeesus, minä ymmärrän, että olen syntinen, ja uskon, että Sinä kuolit ristillä minunkin puolestani. Haluan nyt avata sydämeni oven ja ottaa Sinut vastaan Vapahtajakseni ja Herrakseni. Hallitse Sinä kaikkea tästä lähtien ja auta minua elämään Sinun tahtosi mukaan.

Jos olet rukoillut tuon rukouksen todella vilpittömästi, sinä olet nyt Jumalan lapsi, pelastettu ja matkalla iankaikkiseen elämään.

Talvipäivät jatkuu LAUANTAI

Lauantain ensimmäinen tilaisuus oli aamunavaus. Ismo Nakkila johdossa ja Markus Rukkila puhujavastuussa, aiheenaan Herraa kiittäminen, Psalmin 33 johdolla. Siinä kehoitetaan kiitokseen ja annetaan hyvät syyt siihen. Hänen Sanansa on oikea, voimallinen ja Hän valvoo niitä, jotka Häntä pelkäävät. Siinä jo runsaasti aihetta kiitokseen.

Ensimmäisen raamattutunnin juontajana oli Aulis Rytkönen ja puhujana Pekka Perho. Hänen aiheenaan oli Jumalan mahdollisuudet; Paavalin kirje Efesolaisille luku 1:15 ja siitä eteenpäin. Paavali, suuresti rohkaistuneena heidän uskostaan, kiittää heidän tähtensä, ja rukoilee että he saisivat paljon enemmän: näkökyvyn taivaallisiin, viisauden ja ilmestyksen hengessä, ja nähdä hengellisin silmin asioita, joita ei voi

Seuraavan raamattutunnin puhujana oli John Laari ja johtajana Raimo Silegren. John Laari on syntynyt ja kasvanut Sudburyssä paikallisen seurakunnan keskeisellä. Raamattukoulun jälkeen hän on ollut evankeliumin työssä ja seurakunnan pe-

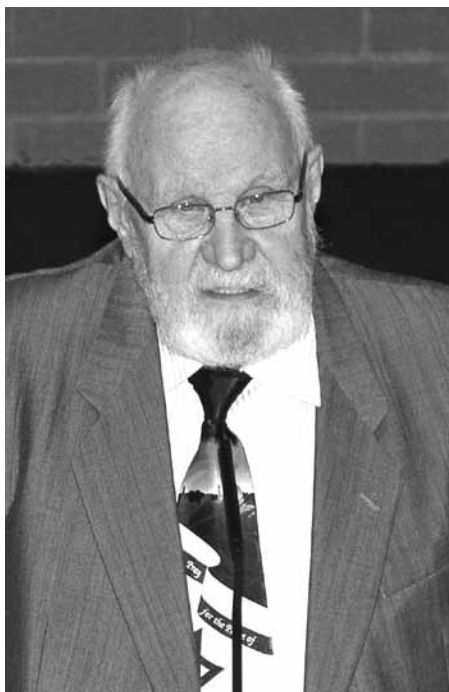
Aulis Rytkönen

Pekka Perho

Ismo Nakkila

nähdä luonnollisesti; asioita, jotka on pantu Hänen jalkojensa alle. Asiat, jotka meitä kohtaavat, eivät tarvitse hallita meitä, koska kaikki on alistettu Hänen jalkainsa alle. Voimme elää maassa maallisten mahdollisuuksien varjossa, tai nostettuna taivaallisiin, taivaallisten mahdollisuuksien varjossa.

Raimo Silegren

John Laari

rustamisessa Terrace Bay nimessä paikassa. Hän on edelleen evankeliumin työssä. Hänen aiheenaan oli Paavalin toinen kirje korinttolaisille, luku 12:7-10. Heikkona Herran palveluksessa, Paavali oli väkevä ja voimallinen Sanan julistaja. Kuitenkin hänellä oli tuskallinen vaiva, pistin lihassa.

Matkalle on annettu Sanassa ohjeet, jotka auttavat. Jumalan Sana Paavalille tuli vasta kolmannen rukoilemisen jälkeen, eikä se poistanut vaivaa. Mutta se oli silti vastaus: "Minun armossani on sinulle kyllin." Paavali oppi suuren asian. Heikkoudessa olen väkevä. Tuskan keskellä, Herra on lähellä. Lyhytaikainen vaiva tuo suuren hedelmän.

Kuten mainittu, kiitos ja ylistys ovat kiinteä osa talvipäivien tapahtumaa. Niinpä kello neljä iltapäivällä Markus Rukkilan johdolla kokoonnuttiin ylistämään ja kiittämään, lauluin ja sanoin. Puhumassa tällä kertaa oli John Toivo Kinnunen. Hänen todistuksensa ja uskossa uudistuminen hyvin väkevällä tavalla, innoittaa todella kiitokseen. Niin täydellinen muutos, minkä hän sai kokea, tapahtuu yksilön elämässä harvoin. Siitä me muut yhdessä hänen kanssaan kiitämme Herraa.

Markus Rukkila

Kumpi on muuttanut?

Autoon kiinnitetyssä mietelauseessa sanottiin: Jumala on niin kaukana - kumpi on muuttanut?

Siis että aikaisemmin Jumala oli lähellä, mutta nyt tuntuu olevan jossain kaukana. Kuuleeko Jumala edes minun rukouksia. Tällaiselta voi tuntua joskus elämän varrella. Onko Jumala siis muuttanut kauemmaksi vai olenko minä itse ottanut etäisyyttä? Kaukana olo ei ainakaan tuo iloa eikä onnea. Psalmista sanoo: "Minun onneni on olla Jumalaa lähellä."

Mikä voi erottaa meidät Jumalan läheisyydestä? Sydämen asenne. Oman minän tärkeys ja itseriittoisuus voi estää yhteyden. "...rikkaat hän on lähettänyt tyhjinä pois."

Mutta "Lähellä on Herra niitä, joilla on särkynyt sydän." Vakavinta on silloin, jos omalla kohdalla toteutuu Raamatun Sana "...synti erottaa teidät Jumalasta." Parannuksen teko ja armoa anova rukous on lääke tähän ongelmaan. Koko universumin ja kaiken olevaisen keskipiste, Jumala, ei ole muuttanut mihinkään eikä hänen armonsa loppunut. "Herra on hyvä, ja hänen armonsa pysyy iankaikkisesti."

Jumala haluaa olla meitä lähellä. Hän lupaa: "En minä sinua hylkää enkä jätä." Ja Jeesus sanoi opetuslapsilleen ja samalla kaikille seuraajilleen: "Minä olen teidän kansanne joka päivä maailman loppuun asti." Onnellinen se, jonka vierellä kulkee joka päivä kaikkivaltias ja rakastava Vapahtaja Jeesus Kristus.

HETKIÄ ELÄMÄSTÄ

Metsäpolun varrella

Vancouverin ja Victorian laiva- ja lentoreitin varrella on Pender- niminen saari. Saarella on useita kävelypolkuja ja merenpoukamia.

Aikaisin keväällä lähdimme lapsenlapsieni Kristinan ja Elizabethin kanssa tutustumaan uuteen, vasta valmistuneeseen kävelyreittiin. Tytöt olivat silloin 7- ja 6 vuotiaita. Polku kiemurteli vuoren rinnettä jyrkästi ylös näköalapaikalle. Metsä polun ympärillä oli kuin satumaaailma. Vuoren huipulla avautui eteemme kaunis näkymä.

Huimaavan alhaalla oli meri monine saarineen. Kauempana näkyi lumen peittämät vuorenhuiput. Ympärillämme kasvoi arbutuspuita, joiden paljaat rungot loistivat auringon paisteessa kullanpunaishina. Mansikatkin olivat ehtineet kukkaan lämpimällä etelärinteellä. Kun söimme siellä eväitämme, tytöt istuivat lähellä mummia. Niin oli turvallisempaa, sanoivat he.

Kun kävelimme vuorelta alas tuoksuvalla metsäpolulla, ajattelin: Olen syntynyt liian aikaisin. Olisinpa syntynyt tuhatvuotiseen valtakuntaan, missä Jumala hallitsee ja ihmiset elävät paratiisimaista elämää. Tätä ajatellessani Kristina pysähtyi juoksussaan ja kysyi: ”Mummi, mitä olisi ta-

Kristina ja Elizabeth

pahtunut, jos Aadam ja Eeva eivät olisi syöneet sitä hedelmää?” Häinkin oli kokenut Jumalan läheisyyden luonnon kauneuden keskellä ja yhdisti sen paratiisiin. Niin millainen olisikaan maailmamme ilman syntiinlankeemusta?

Jumala antoi Aadamille ja Eevalle vapaan tahdon valita. He valitsivat väärin. Jumala antoi ihmisille vapauden valita hyvän ja pahan välillä. Laulussa lauletaan: ”Valitse tänään jo Jeesus, auttajas parhain Hän on. Hän sulle kestävän rauhan-sa antaa, vaivoista vie lepohon.”

ARMI ROCKLIN

Mitä viha voi tehdä?

Täyttäessäni täysiä vuosikymmeniä, minusta olisi haluttu kirjoittaa kirjoitus lehteen niin kuin monista muistakin henkilöistä on tehty. Sanoin, että minun elämästäni ei kukaan osaa kirjoittaa totuudenmukaisesti kirjoitusta kuin minä itse.

Uskovaiseen kotiin minäkin synnyin, Kuninkaanristin kylässä, Vuokselan pitäjässä Karjalankannaksella. Mutta lapsenuskko heikkeni ja maailma kiehtoi. Kun suomalaiset valloittivat kotiseutuni takaisin, perustettiin Vuokselaan Heluntiseurakunta. Suuria herä-

tyskokouksia pidettiin meidänkin kylällä. Vanhemmillani oli 11 lasta, viisi tyttöä ja kuusi poikaa. Sisareni ja heidän miehensä olivat vakaita uskovia, mutta pojat menivät maailman teitä. Vanhempani rukoilivat paljon poikiensa puolesta, kun he lauantai-iltoisin lähtivät tanssi-paikkoihin. Mitään pahempaa ei kuitenkaan koskaan tapahtunut, Jumala varjeli.

Tulin Kanadaan, Torontoon vuonna 1956 vappuna. Sinne oli jo aikaisemmin kolme sisartani muuttanut perheineen. Ontariossa vierähti 50 vuotta. Tähän Vancouveriin tulin vaimoni Helvi Julijaanan kanssa kesällä 2006 ja olemme saaneet nauttia näistä Länsirannikon kauniista ilmoista ja lumettomista talvista.

Motiivinani tähän kertomukseen on viha ihmistä kohtaan, joka oli olevinaan ystäväni. Olimme naapureina paljon kanssakäymisissä. Mutta sitten vihani leimahti; voiko tämä olla totta, mies joka vuosien ajan oli nauttinut luottamustani, oli pettänyt minua raskaasti. Olin kyllä uskossa, mutta vihollinen houkutteli minua lankeamaan niin suureen syntiin kuin otamaan hengen toiselta. Mies kyllä tiesi että minulla oli ase.

Menin hänen työpaikalleen ja sanoin hänelle, että ”voisin” hänet tappaa hyvällä syyllä. ”Tapa pois vain,” hän sanoi, mutta ei tiennyt että minulla oli ase mukani. Varmuuden vuoksi olin ottanut puukonkin mukaani. Ajattelin vain, että teen tekoni ja jään odottamaan poliisien tuloa. Jumala kuitenkin suureessa armossaan varjeli minua tekevästä rätä kauheaa tekoa.

Raamatussa sanotaan: ”Kosto on Herran.” Vihasta siellä sanotaan: ”Sillä miehen viha ei tee sitä mikä on oikein Jumalan edessä” (Jaakob 1:20). Mutta samassa luvussa 1:12 minua nimitetään ”autuaaksi mieheksi”. ”Sillä kun hänet on koeteltu on hän saava elämän kruunun, jonka Herra on luvannut niille jotka häntä rakastavat.”

”Vihan liekit sammuttaa Jeesus verellään, eestämme kuollen ristillä.” Niin, hän sammutti minunkin vihani liekit.

En tunne olevani sen arvoinen, että minua autuaaksi nimitettäisiin, mutta niin siinä vai sanotaan. Jumalan Sana on täynnä totuuksia ja armosta saamme niitä omalle kohdallemme omistaa.

PAAVO PULKKI

JAAKKO JA PENTTI

Pentti saapui iltapäivän kävelyltään ja hidasti askeleitaan, nähdessään Finnish Manorin pihapiirissä paljon vanhuksia istuskelemassa ja nauttimassa loistavasta kevätpäivästä. Hän suuntasi askeleensa päätyöven suuntaan, johon päätti istahdtaa vähäksi aikaa lepäämään. Kun tuo kummallinen väsymys aina vain yllättää, hän mietti mielessään.

Hän sulki silmänsä ja taisipa torkahtaa. Kuullessaan jonkun lähestyvän, Pentti äkkiä ryhdistäytyi. Samassa mies oli jo hänen edessään ja tervehti Penttiä leppoisasti.

Kyllä tähän sopii istumaan, kehotteli Pentti ystävällistä miestä, joka istahti ja laittoi kävelykeppinsä siihen vierelleen. No joo, kyllähän tässä ei kiireet ole haittana, sanoi Jaakko. Siihen jatkoksi hän kysyi Pentiltä, mistä päin Suomea hän oli kotoisin. Sehän olikin kuin suoraan Herralta saatua avain tähän tilanteeseen, koska Pentti oli hidas alkamaan tuttavuutta.

Ja kun Jaakko kuuli, että Pentti oli Karjalasta syntyisin, niin hän ilahtui ja myönsi olevansa Lappeenrannasta. Kyllä heillä riitti paljonkin puhumista. Karjalaisuus antoi jo yksistään yhteisymmärrystä; Pentin ammattikalastus Tyynellä merellä sekä Jaakon kanteleen soinnut, jotka kantoivat Kanadaan saakka. Siinä kuitenkin kerrottiin, kuinka Jumalan johdatus oli Jaakon elämän mullistanut niin että tärkeysjärjestys uudesti-syntymisen kautta muutti asiat oikeaan järjestykseen.

Pentti kuunteli vaiti ja sydämessään tunsi saavansa uudestaan toivon, jonka oli jo kerran uudesti syntymisessä kokenut ja sitten kadottanut. Olimme vieretysten Jumalan edessä Bethel seurakunnan kokouksessa vuonna 1958 kesäkuun viimeisenä sunnuntaina. Innolla Penttikin luki Raamattua ja oli iloinen Herrassa. Sitten vihollisen saattama ”sukulaissieli” tuli Pentille antamaan nuhteet ja Pentti menetti ne puhtaat kirkastetut aarteet, jotka Herra oli hänelle antanut.

Niin ystäväni! Turvaudu joka hetki, jokaisena elämäsi päivänä, Jeesuksen veren voimaan. Hän nostaa, kantaa ja vie perille. Koetusten kautta me menemme. Herra on luvannut pitää meistä tarkkaan huolta. Hän on ollut aina uskollinen ja lähelläni, aivan vierelläni, siunaten antanut apunsa päivästä päivään. Siunaten ystäviä lähellä ja kaukana.

ANNIKKI SEPPÄNEN

Kiitos Taivaallinen Isäni

Kiitos Isä elämästäni, jonka lahjoitit ja lapsuuden muistoista sekä nykyajan ystäväistä, joiden kanssa saan keskustella näistä ajankohtaisista iloista ja suruista.

Kiitos, että vieläkin muovaillet tätä kuivettunutta ”saviastiaani” ja opetat minua hillitsemään kieleni, että voisin olla nopea kuulemaan ja harkitsevainen ja hidas vastaamaan.

Kiitos kanssakulkijani seurastasi. Olet kuin kaunistettu kukkakimppu pöydälläni kaikessa hempeydessään, tuoden iloista mieltä herttaiseen vanhuuteen.

Kiitos Isä, että lahjoitit minulle myöskin aviopuolison ja lapset. Vaikka vaikeuksien tähden en osaa olla aina niin kiitollinen kuin tahtoisin olla, osoita minulle tie syvempään rakkauteesi.

Kiitos, että olet lahjoittanut meille ihmislapsille anteeksiantamuksen, joka vapauttaa meidät pahasta anteeksiantamattomuudesta iloon ja uuteen ystävyYTEEN.

Kiitos Isäni taivaallinen, että lahjoitit elämän tässä maailman ajassa. Annoit taivaskaipuun ja avasit tien pelastukseen ainoan poikasi Jeesuksen Kristuksen kautta.

Ja ennen kaikkea, kiitos ja ylistys minun Herrani ja Jumalani siitä suuresta armosta ja rakkaudestasi, että minäkin sain tulla tuntemaan pelastuksen.

Kiitos vielä tästä väliaikaisesta pienestä kodistani, jossa saan asua täällä maan päällä, kunnes aikani tulee ja saan muuttaa luoksesi Herrani, ikuisen taivaan kotiin, jossa ei enää eronkyyneleitä itketä. Rakkaudella siunaten.

Annikki Seppänen

Laulu ja soitto juhla

LAUANTAI-ILTAJUHLA: laulua ja soittoa, puhe Pekka Perho, johtajana Sam Tuokkola. Yhteiset laulut, joihin koko seurakunta osallistuu, ei suinkaan ole pieni osa määrässä eikä merkityksessä kaikessa kokoustoiminnassa. Laululla on hyvin suuri merkitys ja se on meille kallis asia. Niinpä nytkin laulettiin useita yhteislauluja, kuoron, soolon ja dueton lisäksi.

Miriam Kemppainen

Heidi Ahonen ja Pia Neale

**Tuula Haikonen ja
Tapio Rukkila**

Kuoron laulettua, Miriam Kemppainen lauloi Herran hyvästä huolenpidosta. Hän valvoo matkaamme ja on valmis auttamaan. Paimenpsalmi, Herra on minun paimeneni..., antaa aina lohtua ja turvallisuutta. Tämän jälkeen Heidi ja Pia lauloivat duettona siitä samasta vanhasta ristikstä, mikä kestää ja vain se jää jäljelle. Tapio Rukkilan sellosolo, Kaut-

ta maisen laakson käyn kotia, sai taitavan soittajan käsissä sävelen elämään sisimmässä. Pastori Perhon aihe: Risti muutti kaiken, Galatalaiskirjeen neljännen luvun johdolla. Risti on portti armon, kaikesta vajavaisuudesta. On niin suuri vaara sortua ikeen alle, joka ei ole tarkoitettu omin voimin kannettavaksi. Kuitenkin olemme kutsutut lapsen asemaan, kelvollisia sellaisenaan, ilman ansiota. Tietysti olemme kuuliaisimpia ja palvelevalla sydämellä, sellaisenaan otollisia. Vain silloin taakka, joka meille on tarkoitettu, on sovelias ja kevyt. Armosta saamme täydet lapsenoikeudet, valtavat mahdollisuudet.

Sam and Päivi Tuokkola

historiaa, miten isä-Kaarlo sai Jumalalta kutsun Israeliin jo ennen valtion itsenäistymistä. Jumala kutsui hänet vie-mään puhdasta vettä, Jumalan Sanaa, omaisuuskansal-leen. Raamattujen levitystyötä tehdään edelleen Olavi ja Kalervo Syvännön johdolla. Pyyntöjä tulee etenkin Afri-kasta. Useat vapaaehtoiset auttavat raamattujen pakkaa-misessa. Rauha-Lilja jatkoi mielenkiintoista puhettaan, kertoen uudesta kutsustaan viedä Jumalan Sanaa Siperi-aan ja Kiinaan. Jo 14 vuoden ajan hän on Israelista kä-sin vienyt Sanan ohella avustusta Siperian köyhille, tehden useita matkoja myös junalla Suomesta. Jumala ei katso ikää eikä varoja: Hän kysyy vain, kuka on valmis totte-lemaan Häntä. Tästä Jumalan työpöydälle asettumisesta lauloi myös Miriam Kemppainen puhuttelevassa laulus-saan.

Sam Tuokkola esitti tämän mantereen lähettien ter-vehdykset kuvien kera. Erityisen iloisia olemme, että mu-kaan on tullut viime vuosina nuoria lähettejä kuten Hen-ry ja Ruut Mononen, Walter ja Sonja Tuokkola, Daniel ja Johanna Korpela, Sam ja Saara Leppänen sekä Krystal Alopaeus. Näimme myös Ari Rocklinin vaikuttavan ra-

Lähetystilaisuudessa kansainvälistä tunnelmaa

Herra on kansojen kuningas! Hän on arvollinen saamaan kaiken ylistyksen ja kunnian jokaiselta luomaltaan ihmiseltä. Jumala rakastaa kansoja. Hän lähetti Jeesuksen kuolemaan jokaisen ihmisen puolesta. Psalmia 96 lainaten Päivi Tuokkola johdatteli meitä ylistämään Jumalaa ja avasi näin lähetyskokouksen.

Talvipäivien lähetyskokous oli totuttuun tapaan lau-antai-iltapäivällä lounastauon jälkeen. Siitä huolimatta, että kokous oli hyvän lounaan jälkeen, ei ollut vaaraa, että kuuntelijat torkahtaisivat penkkeihin. Tilaisuudessa oli nimittäin kaksi mielenkiintoista puhujaa, korealainen pastori Park ja Rauha-Lilja (Syvántö) Benkiki Israelista. He toivat esille lähetyksiasiaa ja historiaa korealaisten maailmanlaajuisesta lähetystyöstä sekä Kaarlo Syvännön vuosikymmeniä sitten aloittamasta raamattutyöstä Israelissa ja sieltä käsin ympäri maailmaa.

Pastori Park kertoi Korean seurakunnan vaiheista aina Korean sodasta alkaen tähän päivään saakka. Hän totesi,

John Toivo Kinnunen

Rauha-Lilja (Syvántö) Benkiki Israelista

portin kiireisestä vuodestaan ympäri maailmaa teltanteki-jöiden koulutusseminaareissa. Samoin Airi Tuomi lähetti tervehdyksensä talvipäiville Etiopiasta. Airin uusin projek-ti on kirjaston avaaminen nuorille opiskelijoille. Mukaan on tullut paljon erityisesti muslimitaustaisia opiskelijoita, ja heille on kirjastossa tarjolla myös kristillistä kirjallisuut-ta ja lehtiä.

Puskapappityön kuulumiset kuultiin Tuokkoloiden juuri palattua Etiopian ja Tansanian matkaltaan. Tuokko-lat palaavat kentälle kesän kuluessa jatkamaan puskapap-pien koulutusta ja raamattukoulutusta. Heidät siunattiin-kin kokouksen lopussa uudelle työkaudelle Etiopiaan.

Lähetysshaastetta riittää edelleen tämän mantereen seurakunnille. Uusien lähettien vastuiden hoitaminen ky-syy ponnistuksia taloudellisesti, ja uskollisuutta esirukoi-lijoilta. Pieneneville seurakunnille se ei ole aina helppoa, mutta samaan aikaan on ilolla todettava, että englannin kieliset seurakunnat ovat ottamassa myös omaa vastuuta yhteisten lähettien tukemisessa.

“Elon Herra rakkahasti kutsuu”- laulu muistuttaa meitä evankeliumin työn tärkeydestä. Erään uuden maa-ilmanlaajuisen kirkollisen tutkimuksen tuloksena on sel-vinnyt, että hyvinvoivat ja kasvavat seurakunnat ovat juu-ri niitä seurakuntia, joilla on voimakas lähetystyö. Tämä periaate ei ole muuttunut ja sen kannustamana tälläkin mantereella vielä suomalaiset seurakunnat haluavat olla mukana lähetyskäskyn toteuttamisessa monimuotoisessa ja siunauksellisessa lähetystyössä.

Korealainen pastori Park

että on suurta Jumalan armoa, että Koreaa ei pyyhkäis-ty pois maailman kartalta tuon tuhoisan sodan aikana. Amerikkalaiset ja kanadalaiset yhdessä muiden liittolais-ten kanssa puolustivat pienen maan olemassaoloa Kiinaa ja Pohjois-Koreaa vastaan, ja maailman hämmästykseksi se

selviytyi yhdeksi tämän päivän talousihmeistä. On myös huomioitavaa, että tällä hetkellä Korea on yksi voimak-kaampia lähetysmaita lähettäessään noin 25000 lähettiä ympäri maailmaa. Onko siinä myös suuri siunaus maan kaikenpuoliseen menestykseen tänä päivänä - niin voisi uskoa raamatun periaatteiden valossa!

Rauha-Lilja Benkiki kertoi lyhyesti perheen lähetys-

Talvipäivät jatkuvat **SUNNUNTAI**

Osmo Pieniniemi

SUNNUNTAI, juhlien viimeinen tilaisuus, johtajana pastori Paavo Korpela, puhe pastori Riku Tuppurainen. Yhteislaulun jälkeen Osmo Pieniniemi luki 1 Timoteus 1:15. "Varma on se Sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan, joista minä olen suurin." Muutamalla sanalla painottaen tätä suurta ja ajatonta varmuutta yhdyimme alkurukoukseen ja veimme rukousaiheet Herralle.

Kuoron laulettua kaksi laulua, siunasimme kiitollisuudella emäntiä, jotka jälleen

palvelivat meitä. Juhlien järjestelyissä ja sen kuluessa on paljon sellaista työtä, mikä ei näy. Samoin työntekijöitä, joita ei näy emmekä heistä useinkaan tiedä. Kuitenkin Herra, joka tietää kaiken, näkee ja palkitsee. Miesten ryhmä, Juha Mynttinen, Matti Varvas, Osmo Pieniniemi ja Heka

Riku Tuppurainen

Ylänkö, johti ylistykseen ja kiitokseen. Tri Tuppuraisen puheenaihe oli Paavalin ensimmäinen kirje Korinttolaisille. Luku 11:23 eteenpäin.

- Ehtoollispöytä puhuu menneestä, tästä hetkestä ja tulevaisuudesta. Voimme elää jossain näistä. Menneisyys, muistot, se mitä oli, entinen tapahtuma. Jakeet 23-25 puhuvat näistä. Se mitä oli, tapahtui ja oli suuri merkitykseltään. Niille, jotka siinä

olivat mukana, se oli nyt hetki, mutta Uuden liiton ihmisille se on mennyt asia, jota muistamme. Vanhan liiton ihmiset katsoivat ristiin tulevana asiana, mukana olleet nyt asiana, me menneenä asiana.

Ehtoolliseen kuuluu Herran kuoleman julistaminen. Ei tappiona ja kaiken loppumisena, vaan voiton sanomana. "Tehkää se minun muistokseni" on edelleen voimassa. Armo ja Rakkaus täyttyneenä ristillä. Katso omaan sydämeen. Mikä on tilanne? Ei itsekäs, vaan ottaen toiset huomioon. Ihminen luotiin Jumalan kuvaksi luomakunnalle. Kristitty, uusi luomus, on Jumalan kuva luomakunnalle. Jae 26 puhuu tästä hetkestä - tulevaan. Julistatte Herran kuolemaa, siihen asti kuin Hän tulee. Edelleen

Kvartetti:

Juha Mynttinen, Matti Varvas, Osmo Pieniniemi, Heka Ylänkö

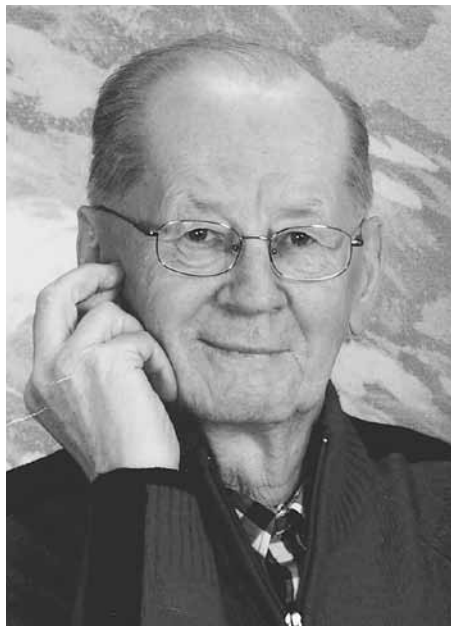
Heb. 9:28 kertoo siitä, mitä me odotamme tulevaksi. Samoin luku 11:26-28, Mooses ikään kuin näki tulevan ja valitsi sen. Jeesus otti leivän, maljan. Antoi itsensä, että meillä olisi elämä.

Ehtoollisen jälkeen rukoillen siunasimme toinen toistamme, kunnes kohtaamme jälleen.

TEKSTI: OSMO PIENINIEMI
KUVAT: EERO MÄKELÄ

Emännät: Jasmine Tauveron, Kirsi Mynttinen, Raija Nakkila

Pastori Aimo Selin 1935 – 2013 jatkuu

Jumala katsoi kelyolliseksi

kelistana, ilman kannatusta, puutteessa. Silloin hän teki uuden valinnan... Jumalan armosta, maksoi mitä maksoi, tämä oli hänen tehtävänsä. Matti Hämäläisen kanssa tapaaminen laivalla avasi uuden suunnan työhön, kutsu South Porcupinen pieneen seurakuntaan Pohjois-Ontarioon pääsiäisenä 1966.

Monet haasteet ja innostunut seurakunta olivat siellä valmiina. Laaja radiotyö oli pantu alkuun Veikko Kyllösen johdolla Sudburysta käsin, ja nyt Aimo joutui tarttumaan työhön kiinni, ilman kokemusta ja koneita. Syrjäseuduilla alkoi monia tulla uskoon sunnuntaiaamun lähetyksen seurauksena, ja herätys syttyi myös Island Lakellä. Tauno ja Elvi Korpelan kutsusta Aimo meni sinne pitämään kokousta. He olivat valmistaneet maaperän rukouksin, todistuksin, ja hengellisellä kirjallisuudella. Metsätyökylän 110 henkeä paitsi kolme oli kokouksessa, ja moni tuli uskoon.

Ruotsin Börlängenin herätyksen kokeneena, Aimo ei ollut enää tyytyväinen, että seurakunnissa menisi rauhallisesti, kaavan mukaan, vaan janosi läpimurtoa, jossa Pyhä Henki ilmestyisi ja antaisi rukouksen hengen, synnintunnon ja että ihmiset etsisivät pelastusta. - Jumala on halukas antamaan herätyksen, jos me rukoillen sitä etsimme. Hän täyttää meidät rukouksen ja odotuksen hengellä, ja rukouksessa voimme siirtyä sisälle Jumalan suunnitelmaan, joka on ollut valmiina meille aikojen alusta asti.

Aimo Selin oli pyytänyt Jumalalta mielialaa, että voisi olla rauhassa, kunnes tapaisi oikean henkilön, josta tulisi hänelle vaimo. Aika tuli täyteen vuonna 1967, Aimo Selinin tavatessa Japanista vierailulla olevan opettaja Hanna Helimäen Sudbryn kesäkonferenssissa. Puolitoista vuotta myöhemmin, heidät vihittiin Siion kirkos-

sa, ja Hannasta tuli ”Piikkisian ruustinna”. Palveltuaan South Porcupinen seurakuntaa viisi ja puoli vuotta Selinit muuttivat Sudburyyn jatkamaan työtä, Matti Hämäläisen kuoleman jälkeen. Thunder Bayn seurakunta kutsui heidät palvelukseensa, ja siellä Hanna sairastui rintasyöpään. Leikkauksen ja määrättyjen hoitojen jälkeen Selinit läksivät Suomeen sapattivuodelle, Virroille Helimäkien kotiseudulle. Yhdeksän kuukauden kuluttua tauti uusiutui. Hannaa valmistettiin kaikkiaan kaksi vuotta ja neljä kuukautta, aika jolloin Jumala käytti häntä voimakkaasti rohkaisuksi ja avuksi monelle saman taudin kourissa oleville. Sitten Herra kutsui hänet kotiin.

Surutyötä tehdessään, Aimo oppi näkemään uusin silmin elämän perusarvot ja kysymykset, prosessi, joka antaisi hänelle syvän pohjan työhön armoitettuna sielunhoitajana. Vuonna 1987 Virroille tuli kutsu palata Sudbryn Siioniin pastoriksi, mutta nyt hän menisi yksin. Jumala oli käyttänyt vaikeaa ja kivuliasta Hannasta luopumisaikaa antaakseen uutta. Huolehdivan seurakunnan keskellä, kauniin luonnon ja järvien rauhassa, Aimo koki eheytymistä ja Jumalan uutta tekoa sydämessään.

Vuonna 1991 Toronton Saalem seurakunta kutsui Aimo Selinin pastoriksi. Toronton suurkaupungissa elämiseen oli totuttava. Seurakunnan puheenjohtaja Ismo Nakkila kehotti seurakuntaa 1 Tess. 5. 10:24 mukaisesti antamaan kaiken arvon ja tuen hänelle, joka Sanassa palvelee, että Herran työ menisi voimakkaasti eteenpäin. Jumala avasi Sanansa seurakunnalle pastori Aimon kautta, ja seurakunta koki rikasta aikaa. Aimon aikana panostettiin nuoriso- ja lapsityöhön. Oli ulospäin suuntautuvia ns. hotellikokouksia, perustettiin Saalem Learning Centre, joka tarjosi Global Universityn kursseja Iso Kirjan kautta

seurakunnalle, ja sanomaa vietiin teille ja aitovierille. Musiikkitoiminta sai myös tukea. Työtoverinaan näihin aikoihin toimivat mm. Pastori Jukka Tuovinen ja myöhemmin Riku ja Anne Tuppurainen.

Vuosi 1999 oli raskas vuosi Aimo Selinille. Hänellä havaittiin syöpäsairaus, jota lähdettiin seuraamaan, ja samana vuonna toukokuussa, hän lähti tehtävästään Toronton seurakunnan paimenena eläkeläisenä. Tuli tehdä tilaa seuraavalle seurakunnan pastorille, ja samalla löytää tehtävä, jonka Herra oli valmistanut hänelle tähän elämän vaiheeseen. Sielunhoito ja esirukoilijan tehtävät jatkuivat. Kutsut mantereen eri seurakunnista pitämään raamattutunteja ja herätysviikkoja antoivat uutta suuntaa. Muutettuaan jälleen Sudburyyn Jumala antoi uusia kokemuksia. Vakavan sairauden aikana, Aimo sai käydä ajan rajan toisella puolella ja kokea taivasta. Kokemus muutti häntä ja koti-ikävä alkoi kasvaa. Eläkevuosina Aimo oli siunaukseksi monelle Finlandia Villagella, jossa hän asui kodikkaassa huoneistossaan. Hänen vieraansa kuuluivat rukousvastauksista. Virsiseuroissa hän puhui yhä edelleen herätyksen janosta. Lukuisat puhelinsoitot kaukaakin saavuttivat luotettavan kuunteelijan, jolla oli Jumalan antamaa viisautta.

Pastori Aimo Selinin koti-ikävään on nyt vastattu. Jeesus on ottanut vastaan uskollisen palvelijansa. Me, jotka olemme täällä vielä, jatkamme työtä sillä saralla, jonka Herra on antanut meille, ja odotamme sitä hetkeä, kun tapaamme jälleen Karitsan hääateriailla. Siunaamme Aimo Selinin muistoa.

TODISTAJA LEHDEN MAALISKUU JA HUHTIKUU 1995 NUMEROISTA KERÄTTY, SYLVIA RUKKILA

Alfa kurssi Lake Worthissa

Jo toisen kerran Lake Worthin suomenkielisissä seurakunnissa järjestetään Alfa kurssi - se on täällä kahdeksan viikon mittainen kurssi, jossa käsitellään kristinuskon perusasioita leppoisassa ilmapiirissä luentojen ja keskustelun avulla. Yhteyttä luodaan mm. iltapalan ääressä.

Alfassa jokainen saa esittää kristinuskoon liittyvät vaikeatkin kysymyksensä ääneen. Alfa on suunniteltu erityisesti etsijöille ja hiljattain uskon löytäneille, mutta se sopii muillekin. Kurssi tarjoaa myös mielekästä tekemistä seurakunnan aktiiveille.

Alfa-kurssit käynnistyivät 1980-luvun lopussa Englannin anglikaanikirkon piirissä. Alfa toimivuus on todistettu erilaisissa seurakunnissa ympäri maailmaa; mukana ovat maailmanlaajuisesti kaikki vakiintu-

neet kristilliset kirkot ja liikkeet. Suomessa Alfa-toiminta koskettaa lähes kaikkia kirkkokuntia. Monissa seurakunnissa Alfasta on tullut säännöllistä toimintaa.

Täällä Floridassa on nyt meneillään järjestyksessä jo toinen Alfa kurssi. Kurssi kokoontuu pääosin kerran viikossa, alkaa iltapalalla ja jatkuu musiikin ja opetuksen merkeissä. Jokaisen tapahtuman jälkeen on kokoontuminen pienryhmissä, joissa voi keskustella illan aikana esiin tulleista asioista.

Kurssin vetäjinä toimivat Kari ja Erja Ahlroth ja se toteutetaan yhteistyössä vapaakirkon, luterilaisen St Andrew's seurakunnan ja paikallisen helluntaiseurakunnan kanssa.

Pyhän Andreaan seurakunnan kirkkoherra pastori Seppo Hartikainen on tyytyväinen suomenkieliseen Alfa toimintaan

paikkakunnalla. Toiminta tuo yhteisen Jumalan sanan ääneen niin uskovia kuin etsiviäkin. Jo nyt edellisen vuoden toiminnasta on nähtävissä aktiivisuuden lisääntyminen seurakunnan vapaaehtoistyössä.

Myös paikallisen helluntaiseurakunnan, Kotikirkon, pastori Petri Kosonen antaa kurssista korkeat arvosanat: ”Alfa on yksi tämän ajan parhaita ja tehokkaimpia tapoja tuoda moderni ihminen evankeliumin ytimeen, samalla antaen osallistujalle suuren vapauden arvioida kuulemiaan ja kokemiaan asioita täysin rauhassa, ilman painostusta suuntaan tai toiseen.” Hän iloitsee myös siitä, että kurssi on tehty yhteistyössä eri kristillisten suuntien kanssa, joka on voimallinen todistus itsessään.

MARKKU AUER

Kurssin vetäjät Kari ja Erja Ahlroth

Alma Pärssinen 100 vuotta!

**Sakkolasta, Suvanto-järven rannalta
Thunder Bayn Suomi-kotiin.**

Thunder Bayn Saalem-seurakunnassa vietettiin tammikuun 17. päivänä 2014 Alman 100-vuotis syntymäpäiväjuhlaa, jonka sukulaiset Kyösti ja Irmeli Pohjalainen olivat alkuun 'junailleet'. Sukulaisia oli saapunut Suomesta, Ruotsista ja Kaliforniasta saakka, joten juhlasta muodostui aivan kansainvälinen.

Jumalan armo on ollut suuri Alman elämässä, se on antanut iloisen ja kiitollisen mielen ja hyvän terveyden. Oman kerromansa mukaan hän on tuntenut Jumalan johdatuksen kaikissa elämänsä vaiheissa, myös tänne Kanadaan muuton.

Vuonna 1962 tanssiaisissa ollessaan Alma tunsu voimakkaan kehotuksen jättää nämä menot kadotukseen vievinä. Siinä hetkessä Alma päätti lähteä seuraamaan Elämän Herraa, Jeesusta! Tämä hyvä päätös on pitänyt kaikki nämä kymmenet vuodet. Aviopuoliso Arvo kuoli noin 40

vuotta sitten, mutta "Taivaan Isä on pitänyt huolta lapsestaan" niin että sisaria ja veljiä on aina ollut lähellä.

Almalla on ollut sydämen asiana ilosanoman levittäminen ja niinpä hän kierteli autollaan kaupunkimme ympäristön suomalaisalueita jakaen hengellistä kirjallisuutta sekä keskustellen ihmisten kanssa. Useimmiten mukana oli nyt jo edesmenyt sisar Jaakkola, joka tunsu erittäin hyvin kaupungin länsipuolen suomalaisten asuttamat farmialueet.

Aikoinaan Alma hoiteli talonmiehen tehtäviä vanhalla Algoma-kadulla olevalla kirkolla. Eräs elämän murjoma nuori mies oli löytänyt asuinpaikan kirkon rappujen alta. Alma otti tehtäväkseen ruokkia ja hoivailla varjopuolelle joutunutta lähimmäistä uuden elämän alkuun. Tuloksena oli miehen uskoontulo!

Eläke aika ei ole käynyt pitkäksi, kun aina on ollut puuhaa. Lähes ammattina on Almalla ollut talonvahdin tehtävä ihmisten matkustellessa ja ollessa poissa kotoa. Mo-

nien muiden lisäksi saimme mekin puolisoni Saaran kanssa Alman kotivahdiksi vieraillessamme Taiwanissa monia kertoja, yhteenlaskettuna noin vuoden ajan. Pisin aika oli noin viisi kuukautta. Nyt Alma viettää rauhallisia eläkepäiviä Tunder Bayn Suomi-Kodissa ystävien ympäröimänä, kodinhoitajien vierailujen virvoittamana ja hyvässä hoidossa.

Syntymäpäiväjuhlasta muodostui herkäsäilyinen ja mieleenjäädä; yhteislaulua, soololaulua, tilaisuuteen tehty runo, musiikkiesityksiä ja kaupunginjohtajan tervehdys sekä seurakunnan onnittelut jonka pastori Pekka Perho lausui 100-vuotiaalle.

Tilaisuuden lopuksi vietettiin seurustelu- ja kahvitteletunti kirkon alasalissa. Päätteeksi Alman joka tilanteessa lausuma: "Herra on hyvä." Jumalan siunausta jokaiselle päivälle, toivottaen seurakunnan puolesta,

ELJAS ROSSI

Puhelinhartaudet Kanadassa

Toronton Saalem Seurakunta
416.222.7474

Sudbryn Siion Seurakunta
705.522.5540

Sault Ste. Marien

Kotikirkon Seurakunta
705.253.2427

Thunder Bayn Saalem Seurakunta
807.767.7875

Vancouverin Bethel Seurakunta
604.324.4447

Viisauden sana palsta

**"Jos katsot maailman menoa, ahdistut.
Jos katsot itseesi, masennut.
Mutta jos katsot Kristukseen,
löydät levon sieluusi!"**

Corrie Ten Boom

"No Problem with You Anymore"

In April 2002 I was operated on for breast cancer. My family doctor and my surgeon said: "Helen your attitude will pull you through." Now, I knew that our tongue speaks two languages, life and death. I knew that a positive attitude was the best. I said to God, "I am ready to go home (heaven) but if you want me to be that little old lady, sitting in the back seat of the church praying for lost souls, it is up to you." Praise the Lord!

My pastor prayed a lot for me as well as many others. I was so looked after by good friends that took me to the doctors and for treatments. They were all wonderful. As days, weeks, months and years went on, and with all kinds of medication and all their side affects, I was left in a weak condition. Now, the doctors had done their best.

I had to change my life style. At 8:30 in the morning, I got up and went for a walk, whether I felt like it or not. I would go three or four times, feeling better each time; I did this winter and summer. This was not enough. A young Christian girl "Heather", in our church had said to me, "God is going to heal you slowly." At one of our weekly prayer meetings, Pastor Matti Suoperä said he saw Jesus, with a white coat on, standing by my side and that He would heal me. I stood on the promises of God that are for me as His child (Isaiah 53:4-5). I accepted them, believing on them day and night. Jesus got so real to me that I felt His love inside and out.

Now, I was feeling better throughout my whole body. In January 2012, the Cancer Clinic said to me, "You are in good

condition, Helen. We will give you over to your family doctor, who will look after you." "Okay", I said. I thought it was time to focus completely on the Lord. I am a child of God, saved by grace, and standing on the rock that does not move. I am covered with the blood of Jesus and the devil cannot get at me. Praise the Lord! He sent His word and healed me. I praised and thanked the Lord. When my words were not enough, I spoke out in heavenly tongues, being built up by the Holy Spirit. These promises are for all of God's children.

On June 4, 2013, my family doctor had me go in for a blood test. The results of my tests were excellent! He also took my blood pressure; he looked at me, and then he took it again. It read 120/57 both times. My blood pressure had always been very high.

My doctor said, "Oh Helen, you are very good in everything; no problem with you anymore." He was so happy and so was I. The next week I had my eyes tested and the doctor said your eyes are excellent. They haven't changed in the past 23 years. Praise the Lord! Then, on Sunday morning, when

I was waiting for my ride to go to church, I was praising and thanking the Lord for touching me. I started to sweat under my arm for the first time since I had cancer.

HELEN SAARI

Uusi tilaus ☐ Uusinta ☐ Lahjatilaus ☐

Tilaajan nimi: _____

Osoite: _____

Lahjalehti nimelle: _____

Osoite: _____

Vuosi _____ Kuukausi _____ Päivä _____

Tilaushinnat

Kanadan vuosikerta	\$35.00
USA	\$40.00
Muut maat	\$45.00 Euroina 40

(Ilmestyy 10 kertaa vuodessa)

Liitä mukaan sekki tai money order nimellä

Mission Press Society

1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8

E-MAIL: editor@todistaja.com

Sinun lahjoituksesi auttaa meitä jatkamaan Todistaja Lehdin levittämistä ympäri maailmaa. Mission Press Society toimii tilausten ja lahjoitusten turvin. Todistaja-lehti pyrkii painetun sanan avulla auttamaan ihmisiä saamaan kosketuksen elävään Jumalaan.

Kiitos sinulle!
Lehden toimitus

Käy katsomassa
www.todistaja.com
josta voit tilata digi-lehden!

Haluaisin lahjoittaa Todistajalle:

☐ \$50.00

☐ \$100.00

☐ \$250.00

☐ \$500.00

☐ Toinen Summa \$ _____

Voit osoittaa lahjasi nimellä Mission Press Society. Lahjoitukset ovat virallisesti verovähennykseksi kelpaavia Kanadassa.

YHTEYSHENKILÖ INFO

Reino Partanen
1269 Forestwood Dr.
Mississauga, ON L5C 1J2
Puh. 905-896-0418
sirpar@rogers.com

Anna Annala
214-231 Huot St.
South Porcupine ON
P0N 1H0
705.235.5025
aviisi3000@yahoo.ca

Seija Sippola
9827 Palishall Rd. SW
Calgary, AB T2V 3T4
Puh. .281.7082
ssippola@shaw.ca

Pentti ja Airi Virtanen
109-920 Saskatoon Road
Kelowna BC
V1X 7P8
250.868.8309

May Adair
58 Mill Ranch Rd.
Naselle, WA 98638
Puh. 306.484.3401
madair@wwest.net

Marja-Liisa Raatikainen
214 Carl Ave,
Thunder Bay, ON
P7B 4Z7
mlraatikainen@gmail.com

Sinikka Martikkala
5110 Tilton Lake Rd.
Sudbury, ON P3G 1P2
Puh. 705.522.2394
s_r_martikkala@yahoo.ca

Mirjam Lajunen
133 Greenfield Rd.
Sault Ste Marie ON P6C 3T1
705.759.0947

Liisa Liedes
163 River St. #1
Fitchburg, MA 01420-3025 USA
Puh. 978.343.9659

Eila Hyvarinen
9774 S. Midway Rd.
Brimley, MI 49715 USA
Puh. 906.248.6610

Sinikka Lukkarinen
706 Green St.
Whitewood, SK S0G 5C0
Puh. 306.735.2510

Airi Tomminen
317-900 Tolmie Ave.
Victoria, BC V8X 3W6
Puh. 250.381.2418
tomminen@shaw.ca

Sanna Mutka
507 N. Broadway
Lantana, FL 33462
Puh. 561.906.6712
onegoodmummi@yahoo.ca

Paavo Wiitala
1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8
Puh. 604.734.5972
wiitala@shaw.ca

Reijo Metsälä
Velhontie 2 G 58
48350 Kotka
Finland, Europe
0445552506

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

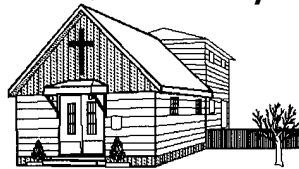
Finnish Pentecostal Church
Pastorit: Finnish: **Sam Tuokkola** 705 522-2164
English: **Markus Rukkila** 705 920 9819
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 E-mail: siion@vianet.ca
Web sivu. siionchurch.com
Su • **Aamukokous** klo 10.00
• **English Service** klo 12.00
To • **Sana ja rukous** klo 19.00
Radio-ohjelmat: Sudbury La. klo 8.30 - 95.5FM.
Su. klo 7.30 - 98.9 FM. Timmins Su. klo 7.30 - 104.1FM.

Puhelinsana (705) 522-5540

TERVETULOA WELCOME

South Porcupine, Ontario

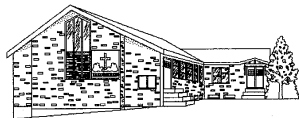
South Porcupinen Saalem-seurakunta

Finnish Pentecostal Church
199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Anna Annala
Puh/Fax (705) 235-5025
aviisi3000@yahoo.ca

Su • klo 7:30 Radiolähetys Chapleau 95.9
FM, Hearst 92.9 FM,
Kapuskasing 83.7 FM, Sudbury 98.9 FM,
Timmins 104.1 FM
Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti
Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Kotikirkko

LifeSpring Church

891 peoples rd,
Sault Ste Marie, ON, P6C 3W1

Puh & Fax 705-253-8383 Sähköposti: finnchurch@gmail.com
Pastori Veli-Matti Suoperä 705-542-3945 Internet: www.finnishchurch.com

Sunnuntaisin:

10:00 am Sunday Celebration,
Kids church, Nursery

11:30 am Aamukokous
Keskiviikkoisin: 2pm sana ja rukous

Torstaisin: 7pm ignite

Puhelinhartaus: 705-253-2427

Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: "Menkäämme Herran huoneeseen".

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evankelista **Liisa Liedes**
163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. 978-343-9659
Rukoukskokoukset kodeissa.
Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Lake Worth, Florida

KOTIKIRKKO

All Nations Church

1510 High Ridge Rd, Lake Worth FL 33461, USA

Johtava pastori **Petri Kosonen**
(561) 252-5355

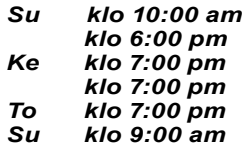
Perhepastori **Esa Ontermä**
(863) 414-0936

Nuorisotyöntekijä **Timothy Leow**
(561) 735-1844

Puh/fax kirkolle: (561) 318-6114

Sähköposti: **info@kotikirkko.us**

Internet-kotisivu: **www.kotikirkkoflorida.com**

Su klo 10:00 am Sunday Celebration
klo 6:00 pm Iltakirkko
Ke klo 7:00 pm Midweek Charge
klo 7:00 pm Youth
To klo 7:00 pm Sanan ja rukouksen ilta
Su klo 9:00 am Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset"
asemalta WPBR 1340AM

Toronto, Ontario

Saalem

bayview
family church

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale, ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori **Paavo Korpela** Puh. (647) 784-0854
Pastor **Darren Godfrey** Tel. (416) 733-0854
Internet-kotisivu. **www.saalem.org**

Su * Bayview Family church service 9:30
Aamukokous suomenkielinen 11:00
Ti * Päivärukoushetki 11:00
To * Sana ja Rukous 19:30
Pe * Nuorisoilta / Youth meeting 19:30
Puhelinhartaus 416 222-7474

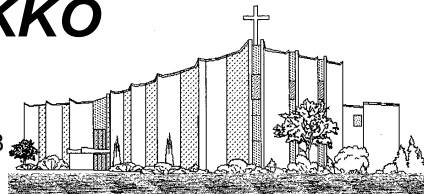
TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta
Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8
Puh. 604 325-5414

Internet-kotisivu. **www.kotikirkko.bc.ca**

Pastori **Riku Tuppurainen 604.620.6108**
Jarno Karjanlahti 604 431-7400

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00
Sun • English Service & Sunday School 11:15 am
To • Rukousta ja Raamattua klo 11:00
Fri • Youth meeting 7:30 pm

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418
Raamattupiirin tilaisuuksista ilmoitetaan paikallisesti

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church
Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E. Calgary, Alberta T2A 5S2
403-248-9907 e-mail: heinikainen@shaw.ca
Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö **Sinikka Lukkarinen** Puh. (306) 735.2510
706 Green Street. Whitewood, SK S0G 5C0

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1

Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587
e-mail: **saalem@shaw.ca** • Puhelinhartaus: (807) 767-7875

Pastori **Pekka Perho** (807) 472-5660

Englanninkielinen toinen työntekijä **Rob Freeman** (807) 707-0985
Nuorisopastori: **Arttu Koskenranta** (807) 632-5967
arttu.koskenranta@gmail.com

Su • klo 9:30 Aamukokous
Sunday • 11:00 Saalem Sunday & Kids Church
Ke • klo 19:00 Sana & rukous
To • klo 13:00 Eläkeläiset joka toinen viikko
Thursday 7:00 pm ABLAZE Worship, word & ministry
Friday • 8:00 pm Highway Youth
Radiolähetys Su • klo 5:45 asemalla 91.5FM ja klo 7.00
asemalla 103.5/104.5FM • Internet-kotisivu: **www.saalem.com**

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

AFTER THE STORM

The Ice Storm of 2013 will go down in history for most of us here in Toronto. It left much damage in its wake and many thousands of people without electricity for days, some even longer.

Bayview Family Church had no power on the Sunday immediately after the storm and

services were conducted by candlelight that morning, with everyone keeping their coats on for warmth. The mood, however, was anything but dark. In fact, it was more like determination that I saw on the faces of those worshipping that morning, a determination to worship God regardless of the situation, a determination to be thankful in

all circumstances, if not for them.

Despite the inconveniences, I personally found that I had much for which to be thankful. I am always thankful for my family, but I was especially thankful for them during this time. On that same Sunday, my brother opened up his home to our whole clan because he was the only one who had hydro. We had a wonderful, unplanned family lunch, which included a dozen people and seemed to heighten the "Christmas Spirit" in the days just before the holiday. I was even more thankful in the days following that I was able to stay there when my own apartment grew too cold. How wonderful it felt though, when the power was restored and I was able to return to my own cozy little apartment and sleep in my own bed!

In the aftermath of the storm, I was also struck by the sheer beauty that could be seen in the midst of all the damage. Trees, covered with glittering crystals, looked like they should be on display at a Swarovski store. Pine cones and berries seemed to be coated in clear glass. I don't remember seeing a sight like that before. The well-known words of Romans 8:28 came to my mind, and

as I looked at the world around me I was also reminded that, not only can God change a bad situation and make it work for our good, He can also take the ugliness in that situation and make something beautiful out of it "and provide for those who grieve in Zion – to bestow on them a crown of beauty instead of ashes, the oil of joy instead of mourning, and a garment of praise instead of a spirit of despair. They will be called oaks of righteousness, a planting of the Lord for the display of his splendor." (Isaiah 61:3)

ANITA KUPARINEN

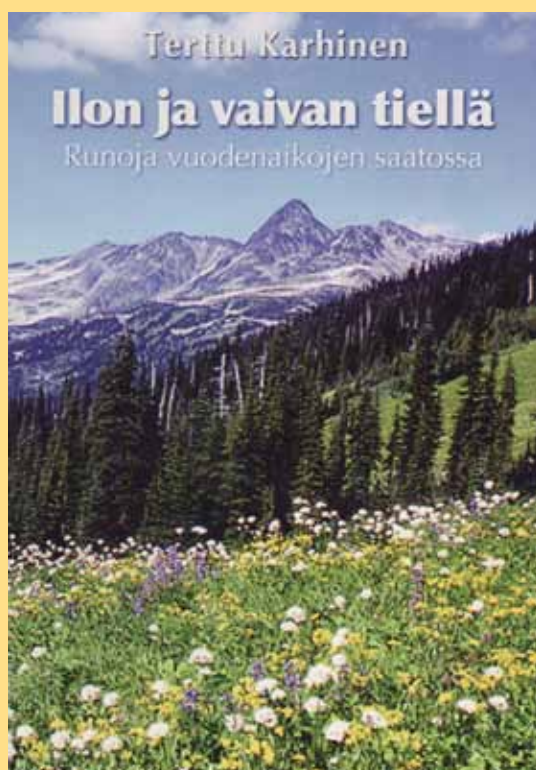
Terttu Karhinen

välittää tämän kirjan kautta jotain Jumalan rakkau-

desta ihmistä kohtaan. Runot ovat syntyneet arjen keskellä päivän touhuissa; maisemat ja luonto ovat olleet myös innoittajina. Kirja sisältää kauniita ajatuksia ja Jumalan totuuksia runomuodossa. Kirjan hinta on \$10.00 plus postituskulut. Kirjan tulot menevät kokonaisuudessaan evankeliumin työhön. \$5.00 Todistajalle ja \$5.00 Sam ja Saara Leppäsen

Kontakti info:

Terttu Karhinen
408 - 1480 Foster St.
White Rock, BC V4B 3X7
laurik@telus.net

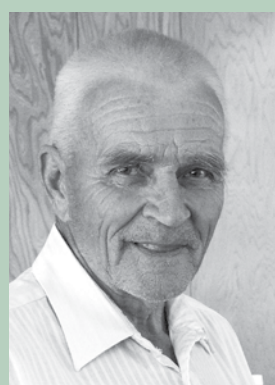

Sininen meren syli

Sininen meren syli, laaja ja mittaamaton
Katselen aavan yli, taivas vaan yllänsä on,
Silmä niin kauas kantaa rajattomuutta pain.
Etsien kaukorantaa mietteisiini taas jään.
Aava on armo Herran; voimansa loppumaton.
Lupasi minkä kerran, sanansa takana on.
Kenessä työnsä alkaa, myöskin vie päätökseen.

Kuka vain Häneen uskoo, tulla saa lapsekseen.
Äärtä ei armon meren ihminen nähdä voi.
Viesti Jeesusken veren pauhussa sieluun soi.
Rakkauden laineet kantaa kotini maata päin
kohden ikuista rantaa. Sen varaan jälleen jään.

Terttu Karhinen

Viljo Perttula-Pitkospuut

Tässä jännittävässä kirjassa seurataan kolmen sukupolven elämää itäisessä Suomessa vuosina 1910-1950. Kerronta etenee sujuvasti, ja tapahtumat pitävät mielenkiintoa yllä. Elämänmakuinen romaani tavallisista ihmisistä. Kotimainen kertoja. Julkaisuvuosi: 2013

Kirjaa voi tilata Päivä osakeyhtiö sivulta.
Viljo Perttula s-posti:
perttula@live.fi

Kirja on todella mielenkiintoinen, jännitystä riittää alusta loppuun. Se on kirjoitettu mukavalla tyyllillä ja Suomen historiaa tulee hyvin esille.

Outi Alopaeus

